

[Ingolf Knudsen.]

doms Fællesråd i brev af 24 februar 1977 til statsministeren?»

(Spm. nr. 122).

Ingolf Knudsen (CD):

Den 24. februar i år sendte Dansk Ungdoms Fællesråd til statsministeren, en henvendelse som samtidig blev omdelt til orientering for folketingets medlemmer. I denne henvendelse spørger Dansk Ungdoms Fællesråd, om statsministeren ikke finder det rimeligt, at der bliver nedsat en ungdomskommission, og man peger på, at regeringen jo tidligere har vist interesse f. eks. for børns vilkår her i samfundet ved at nedsætte en børnekommission. Samtidig peger man på, at den sidste ungdomskommission afsluttede sit arbejde i 1952, og at der siden da dog er sket adskilligt på dette område. I brevet skriver man desuden, at samfundet i dag yder en indsats på en række felter, der direkte eller indirekte berører ungdommen, og at en ungdomskommission kan sikre, at man i højere grad anlægger en helhedsvurdering, og at man har et samlet overblik over de virkninger, som de løbende ændringer får for det enkelte menneske. Her tænkes på mulighederne og vilkårene for uddannelse, arbejde, fritidsforhold og den enkeltes økonomi.

Jeg er enig i denne henvendelse, og jeg går da også ud fra, at statsministeren som det venlige menneske, han er, har svaret på brevet. Jeg vil da gerne høre her, om svaret har været bekræftende, og om statsministeren agter at nedsætte en sådan ungdomskommission.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Til spørgsmålet om nedsættelse af en ungdomskommission kan jeg meddele, at jeg allerede den 8. marts naturligvis har takket Dansk Ungdoms Fællesråd for henvendelsen til regeringen om nedsættelse af en ungdomskommission. Det er rigtigt, at den ungdomskommission skulle have til opgave at klarlægge ungdommens sociale samt beskæftigelsesmæssige og fritidsmæssige situation.

Da jeg svarede Dansk Ungdoms Fællesråd, gav jeg positivt udtryk for, at de synspunkter og de spørgsmål, som Dansk Ungdoms Fællesråd anfører i sin henvendelse, i høj grad også optager regeringen, og at initiativet fra Dansk Ungdoms Fællesråd derfor vil blive overvejet. Det var, hvad jeg svarede i brevet.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at en række af mit

partis partiforeninger har rejst præcis det samme spørgsmål. Det gælder bl. a. partiforeningen i Kolding, der ganske fyldigt har begrundet, hvorfor man bør gå i gang med et arbejde i en sådan ungdomskommission.

De overvejelser, som regeringen har gjort sig, er foreløbig resulteret i en regeringsbeslutning, i øvrigt også af 8. marts, altså samme dag som jeg svarede Dansk Ungdoms Fællesråd, og det var en beslutning, som var positiv, nemlig at man skal følge ideen, initiativet, op.

Jeg har derfor anmodet undervisningsministeren om at fremkomme med et oplæg til, hvordan en sådan undersøgelse mest hensigtsmæssigt kan iværksættes, også set i sammenhæng med en række andre udredningsopgaver, som er i gang, og som vedrører ungdommen.

Jeg kan derfor sige, at regeringen på grundlag heraf meget snart vil tage endelig stilling til sagen. Jeg er glad for at kunne meddele hr. Ingolf Knudsen, at jeg kan besvare spørgsmålet bekræftende. Regeringen har dog ikke med dette taget stilling til, hvorledes opgaven bør løses, men at den bør tages op, og at den bør løses, kan jeg bekræfte.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg skal takke og kun lige runde af med at sige, at her er et meget positivt eksempel på, at en seriøs henvendelse bliver modtaget og bliver overvejet, og at det altså også i dette tilfælde resulterer i et initiativ fra regeringens side.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Jespersen* (DKP) til økonomiministeren:

»Agter ministeren at lade det økonomiske råd belyse udviklingen i formuefordelingen og kapitalgevinsterne fra den 14. til den 16. almindelige vurdering eller i en længere periode endnu?»

(Spm. nr. 123).

Skriftlig begrundelse.

Et tilsvarende spørgsmål blev den 6. februar 1974 besvaret positivt, se Folketingets Forhandlinger 1973-74, 2. samling, bind I, sp. 1778-1780. Det økonomiske råd har dog ikke ytret sig om problemet siden 1966 i »Bidrag til belysningen af formueudviklingen i Danmark i de senere år«. Da fastslog det økonomiske råd, at det ikke altid er forholdet mellem løn og